

iartă-i... Tată, în mâinile tale îmi încredințez sufletul... (22,42; 23, 34.46). De la un capăt la celălalt, relația Fiului cu Tatăl este dialog și rugăciune către care omul răufăcător este chemat să se deschidă: Astăzi vei fi cu mine în paradis (23,43; tu și eu sunt protagoniștii unui nou legământ). Noul și veșnicul Legământ pare să se afle în inima acestor capitole în care Sfântul Luca ne dezvăluie evenimentul cel mai sumbru și în același timp cel mai luminos al istoriei noastre.

Cina pascală (22,1-38) în care se împarte Trupul jertfit și Sângele vărsat luminează în mod profetic cele două momente ale Pătimirii. Într-un prim moment, Fiul omului pleacă, fiind deja vândut (22,22), și ieșind, Isus a mers către Muntele Măslinilor (22,39). Imediat puterea întinericului îl învâluie, iar trădările se înmulțesc. Totul se țese din tăcere, umilire și întineric. Odată cu capitolul 22 versetul 66 se intră în cel de-al doilea moment când, făcându-se ziuă, totul devine public și criminal: prezentarea lui Isus în fața sinedriului și mai apoi a lui Pilat și a lui Irod, urmată de urcarea muntelui Calvar. Acest moment se încheie cu cuvintele prin care Isus se încredințează Tatălui: Tată, în mâinile tale îmi încredințez sufletul... (23,46).

Întreaga durată a agoniei și a morții lui Isus ni se înfățișează ca o lungă rugăciune. Începută în bezna și în părăsirea de pe Muntele Măslinilor, ea se încheie în „liturgia” Calvarului la care toți iau (luăm) parte, fiecare jucându-și rolul. La sfârșitul Pătimirii mântuitoare a

Calendarul săptămânii

- 20 D D. FLORIILOR; Ss. Paul, Ciril, Eugen și îns. m.
- 21 L Sf. Nicolae din Flüe, pustnic
- 22 M Sf. Lia, văduvă
- 23 M Sf. Turibiu din Mongrovejo, ep.
- 24 J JOIA SFÂNTĂ; Sf. Ecaterina a Suediei, clg.
- 25 V VINEREA SFÂNTĂ (post și abstenență); Sf. Dismas
- 26 S SÂMBĂTA SFÂNTĂ; Sf. Emanuel, m.
- 27 D ÎNVIEREA DOMNULUI (PAȘTELE); Sf. Rupert, ep.

lui Isus Cristos, trupul său este depus într-un loc în care nimeni nu a mai fost așezat vreodată și aceasta exact în momentul în care luminile sabbatului încep să strălucească. Ele anunță deja începutul noii creații. Oare nu acesta ar fi motivul pentru care trupul Domnului nu mai trebuie căutat în mormânt?

Pentru cei care știu să citească, această frescă a Pătimirii mântuitoare a lui Isus Cristos cuprinde în ea sensul istoriei noastre. Acest sens ne este sugerat de faptul că lumina marelui sabbat începe să strălucească deasupra unui trup cufundat în inima pământului și pe care nu-l putem afla. El este atât de cufundat în inima lumii încât nu va mai putea fi aflat vreodată. Acolo, aidoma bobului de grâu, va aduce mult rod, cel al noii creații.

Pr. dr. Tarciziu ȘERBAN

20 martie 2016 * DUMINICA FLORIILOR * Ss. Paul, Ciril, Eugen și îns. m.

LECTURAI

Nu mi-am ascuns fața de la cei care mă insultau și mă scuipau.

Citire din cartea profetului Isaia 50,4-7
Domnul Dumnezeu mi-a dat o limbă de discipol ca să știu să vin în ajutor cu un cuvânt celui frânt; el mă trezește dimineța, de dimineță îmi deșteaptă urechea ca să ascult asemenea discipolilor. Domnul Dumnezeu mi-a deschis urechea și eu nu m-am împotrivit, nu m-am dat înapoi. Spatele l-am dat celor care mă loveau, obrazii, celor care îmi smulgeau barba. Nu mi-am ascuns fața de la cei care mă insultau și mă scuipau. Domnul Dumnezeu mi-a venit în ajutor, de aceea nu am fost umilit; de aceea mi-am făcut fața ca de cremene și știu că nu voi fi făcut de rușine.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 21(22),8-9.17-18a.19-20.23-24 (R.: 2a)

R.: Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, pentru ce m-ai părăsit?

Toți care mă văd își bat joc de mine, strâmbă din buze și dau din cap: "S-a încrezut în Domnul, să-l scape, să-l mântuiască dacă și-a găsit în el plăcerea!" R.

Iată, mă înconjoară câinii, o bandă de răufăcători mă împresoară;

mi-au străpuns mâinile și picioarele, mi-au numărat toate oasele. R.

Își împart între ei hainele mele și pentru tunica mea au aruncat sorții. Dar tu, Doamne, nu sta deoparte, ajutorul meu, grăbește-te să mă ajuți! R.

Voi vesti numele tău fraților mei, în mijlocul adunării te voi lauda. Cei care vă temeți de Domnul, lăudați-l, toată seminția lui Iacob, preamăriți-l; să se teamă de el toată seminția lui Israel! R.

LECTURAAII-A

S-a umilit pe sine. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filipeni 2,6-11

Fraților, Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, nu a considerat un beneficiu propriu că e egal cu Dumnezeu, ci s-a despuiat pe sine luând firea sclavului, devenind asemenea oamenilor, iar, după felul lui de a fi, a fost aflat ca un om. S-a umilit pe sine făcându-se ascultător până la moarte, până la moartea pe cruce. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: al celor din ceruri, al celor de pe pământ și al celor de dedesubt, și orice limbă să dea mărturie că Isus Cristos este Domn, spre gloria lui

Foaia duminicală este un instrument liturgic pus la dispoziție de *Actualitatea Creștină*, revista Arhidiecezei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

Dumnezeu Tatăl.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Fil 2,8-9

Cristos s-a umilit pe sine, făcându-se ascultător până la moarte, până la moartea pe cruce. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume.

EVANGHELIA [forma prescurtată] Patima Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 23,1-49

E În acel timp, ridicându-se întreaga adunare, l-au dus la Pilat.

*Nu găsesc nicio
vină în omul acesta.*

Și au început să-l acuze, spunând:

P „L-am găsit pe acesta instigând poporul nostru și interzicându-ne să plătim tribut Cezarului și spunând că el este Cristos, regele”.

E Atunci Pilat l-a întrebat:

A „Tu ești regele iudeilor?”

E El, răspunzând, i-a zis:

✘ „Tu o zici!”

E Iar Pilat a spus arhierilor și mulțimii:

A „Nu găsesc nicio vină în omul acesta”.

E Dar ei insistau, spunând:

P „Răzvrătește poporul învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea și până aici”.

E Când a auzit Pilat, a întrebat dacă omul este galileean, iar când a aflat că este de sub autoritatea lui Irod, l-a trimis la Irod, care se afla și el în zilele acelea în Ierusalim.

*Irod l-a batjocorit
împreună cu soldații săi.*

Văzându-l pe Isus, Irod s-a bucurat mult, căci de mult timp dorea să-l vadă, pentru că auzise despre el și spera să vadă vreun semn făcut de el. Așadar, i-a pus multe întrebări, dar el nu-i răspundea. Arhierii și cărturarii erau acolo și-l acuzau cu înverșunare. Irod împreună cu soldații săi, după ce l-au tratat cu dispreț, l-au

îmbrăcat într-o haină strălucitoare și l-au trimis la Pilat. În ziua aceea, Irod și Pilat au devenit prieteni, căci mai înainte erau în dușmănie unul cu celălalt.

*Pilat l-a lăsat pe Isus
la bunul lor plac.*

Atunci Pilat i-a convocat pe arhierii, pe conducători și poporul și le-a spus:

A „L-ați adus la mine pe omul acesta ca pe un instigator al poporului și, iată, judecându-l în fața voastră, nu găsesc în omul acesta nicio vină de care îl acuzați! De altfel, nici Irod, căci ni l-a trimis înapoi; iată, nu a făcut nimic vrednic de moarte! Așadar, după ce-l voi pedepsi, îl voi elibera”.

E De sărbătoarea Paștelui era necesar ca el să le elibereze pe cineva. Atunci au început să strige împreună:

P „Ia-l pe acesta, eliberează-ni-l pe Baraba!”

E Acesta fusese aruncat în închisoare din cauza unei revolte făcute în cetate și din cauza unei crime. Pilat, voind să-l elibereze pe Isus, le-a vorbit din nou, dar ei strigau:

P „Răstignește-l, răstignește-l!”

E Pentru a treia oară le-a spus:

A „Dar ce rău a făcut acesta? Nu am găsit în el nicio vină care să merite moartea. De aceea îl voi pedepsi și-l voi elibera”.

E Dar ei insistau, cerând cu strigăte puternice ca el să fie răstignit. Și strigătele lor predominau. Atunci Pilat a decis să li se îndeplinească cererea. El l-a eliberat pe cel care fusese aruncat în închisoare pentru revoltă și crimă și pe care-l ceruseră, iar pe Isus l-a lăsat în voia lor.

*Fiicele Ierusalimului,
nu mă plângeți pe mine.*

E Pe când îl duceau, l-au prins pe un oarecare Simon din Cirene, care venea de la câmp, și i-au pus lui crucea ca s-o poarte după Isus. Îl urma și o mare mulțime de popor și de femei care-și băteau pieptul și-l plângeau. Întorcându-se către ele, Isus le-a spus:

✘ „Fiice ale Ierusalimului, nu mă plângeți

pe mine, ci mai degrabă plângeți-vă pe voi și pe copiii voștri! Căci, iată, vor veni zile în care veți spune: «Fericite cele sterile, cele care niciodată n-au născut și pieptul care n-a alăptat!» Atunci veți începe «să spuneti munților: Cădeți peste noi! și colinelor: Acoperiți-ne!» Căci dacă așa fac ei cu lemnul cel verde, ce se va întâmpla cu cel uscat?”

E Împreună cu el mai erau duși doi răufăcători ca să fie uciși.

*Tată, iartă-i,
căci nu știu ce fac.*

Când au ajuns la locul numit „Craniul”, acolo i-au răstignit pe el și pe răufăcătorii, unul la dreapta și altul la stânga. Atunci Isus a spus:

✘ „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!”

E Apoi, ca să împartă hainele lui, au aruncat sorții.

*Acesta este
regele iudeilor.*

Poporul stătea și privea, iar conducătorii își băteau joc de el, spunând:

P „Pe alții i-a salvat, să se salveze pe sine, dacă el este Cristos al lui Dumnezeu, alesul!”

E Și soldații îl luau în răs când se apropiau de el și-i aduceau oțet, spunând:

P „Dacă tu ești regele iudeilor, salvează-te pe tine însuși!”

E Deasupra lui era și o inscripție: „Acesta este regele iudeilor”.

*Astăzi vei fi cu mine
în paradis.*

Unul dintre răufăcătorii răstigniți îl insulta, spunând:

A „Oare nu ești tu Cristos? Salvează-te pe tine și pe noi!”

E Dar celălalt, luând cuvântul și muștrându-l, i-a spus:

A „Nu te temi de Dumnezeu, tu care suferi aceeași condamnare? Noi pe drept am primit ceea ce merităm pentru ce am făcut; dar el n-a făcut niciun rău”.

E Și spunea:

A „Isuse, amintește-ți de mine când vei veni în împărăția ta!”

E Iar el i-a spus:

✘ „Adevăr îți spun: astăzi vei fi cu mine în paradis!”

*Tată, în mâinile tale
încredințez sufletul meu.*

E Era cam pe la ora a șasea și s-a făcut întuneric pe tot pământul până la ora a noua. Soarele s-a întunecat. Catapetasma templului s-a sfâșiat la mijloc. Isus a strigat cu glas puternic și a spus:

✘ „Tată, în mâinile tale încredințez sufletul meu”.

E Și spunând aceasta, și-a dat duhul.

*Aici se îngenunchează
și se face o mică pauză.*

Centurionul, văzând ceea ce s-a întâmplat, l-a glorificat pe Dumnezeu, zicând:

A „Cu adevărat, omul acesta era drept”.

E Și toate mulțimile adunate la această priveriște, văzând cele petrecute, se întorceau bătându-și pieptul. Toți cunoscuții săi și femeile care l-au urmat din Galileea stăteau mai deoparte și priveau acestea.

Cuvântul Domnului

*Această duminică, care deschide
Săptămâna Sfântă, ne introduce deja
în miezul misterului pascal atât prin
liturgia specifică acestei sărbători
(în care procesiunea cu ramuri îi
conferă originalitate), cât mai ales
prin textele biblice propuse spre
meditare, texte care, în unanimitate,
schițează, pentru Isus Cristos, chipul
servitorului suferind ce împlinește cu
fidelitate voința Tatălui. Această
împlinire a voinței Tatălui este
reliefață în impresionanta frescă a
Patimii Domnului nostru Isus Cristos
după Sfântul Luca (în acest an
liturgic, C). Într-adevăr, de la un
capăt la celălalt Isus ne apare „față
în față” cu Tatăl: Tată, ... nu voia
mea, ci a ta să se facă... Tată,*